

El nen al·lucinant

MELCIOR COMES
aireimon@hotmail.com

L'altre dia, a Sevilla, va passar un fet extraordinari. Va néixer un nen, Javier, concebut després de fer selecci3n d'embrions. La seva existència ajudarà el seu germà gran, Andrés, a curar-se d'una malaltia anomenada talassèmia, una mena d'aiguabarreig congènit a la sang, una disfunci3n que obliga a transfusions reiterades, i que limita les esperances de vida a tan sols trenta-cinc anys. Del

cord3 umbilical del menut Javier ara se'n podran extreure unes cèl·lules mare ideals (d'alta compatibilitat), que s'implantaran a la medul·la del seu germà malalt i que serviran per a curar-lo: li eradicaran l'anèmia i podrà arribar a assolir una esperança de vida natural. És un fet tan increïblement meravell3s que hom no sap què pensar del que podrà oferir-nos la ciència en les pr3ximes dècades. Baltasar Porcel em va telefonar un dia des de l'hospital, mentre li estaven fent una autotransfusi3n amb cèl·lules mare, després d'haver-se desempallegat d'un càncer ben aparat3s. L'home estava euf3ric, i m'ho contava com si hagués viatjat amb un coet espacial i hagués vist la cara de Déu: la vigorosa plenitud d'Adam, talment com la va pintar Miquel Àngel a la Capella Sixtina. Us confesso que em va emocionar fins a les llàgrimes. Salvador Macip, un investigador català de primera línia, ha publi-

La ciència avança i eixampla la vida perquè es refà de continu sobre les seves hipòtesis

cat fa unes setmanes un llibre important i il·luminador, una guia per entendre els nous camins que ens obre la investigaci3n biomèdica. L'obra es diu *Immortals, sans i perfectes*, i jo des d'aquí la recomano. Doncs bé; entre aquest horitz3 nou que cada dia ens van obrint els homes de geni, hi ha la poquesa de sempre, el prejudici, el pensament obtús que és incapaç de regenerar-se quan la realitat es capgira. S'ha dit de tot davant aquesta meravella; dels que diuen que és un "nad3 medicament", nascut amb l'única finalitat de salvar l'altre (i que serà negligit pels pares i per tant un infeliç) fins als que bramen que la selecci3 d'embrions necessària "ha matat molts d'altres germans inadequats". "Les teories marxen, però la granota queda", deia un saví dels laboratoris. La ciència avança i eixampla la vida perquè es refà de continu sobre les seves hipòtesis, cosa que són incapaces de fer les religions i les ideologies. Aquestes són com llapis de colors en mans d'un nen malalt, amb els quals tan sols pot pintar impotent els papers pautats de la seva anèmia espantosa. •

Escriptor